

Skarżący wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji o:

- częściowe uchylenie decyzji Komisji 2004/247/WE⁽¹⁾ w zakresie dotyczącym art. 2 ust. 3 i art. 3 lit. b);
- zasądzenie kosztów postępowania od Komisji Wspólnot Europejskich,

Zarzuty i główne argumenty

Na podstawie kwestionowanej decyzji Komisja zdecydowała się nie wnieść do załącznika I do dyrektywy 91/414⁽²⁾ poprawki mającej na celu umieszczenie „Simazine” na zawartej tam liście substancji czynnych. Art. 4 dyrektywy 91/414 stanowi, że jedynie środki ochrony roślin zawierające substancje wymienione w załączniku I mogą być dopuszczone do obrotu przez Państwa Członkowskie. Odmawiając umieszczenia „Simazine” w załączniku I Komisja zdecydowała nie zezwolić na dalsze użycie środków ochrony roślin zawierających tę substancję.

Skarżący nie kwestionują tego aspektu decyzji, lecz jej niektóre przepisy przejściowe, które zezwalają na pewne ograniczone i poddane warunkom mającym na celu zminimalizowanie ryzyka użycie środków zawierających Simazine do dnia 30 czerwca 2007 r. W preambule swej decyzji Komisja uzasadniła te przepisy przejściowe aktualnym brakiem skutecznych alternatyw i potrzebą zapewnienia czasu dla ich rozwoju.

Dla poparcia ich wniosku skarżący przywołują zarzuty i argumenty powołane przez nich sprawie T-236/04.

⁽¹⁾ Dz.U. L 78 z 16.3.2004, str. 50.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1-32.

Skarga wniesiona dnia 17 czerwca 2004 r. przez Elisabeth Saskia Smit przeciwko Europołowi

(Sprawa T-244/04)

(2004/C 217/55)

(Język postępowania: niderlandzki)

Dnia 17 czerwca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Europołowi złożona przez Elisabeth Saskia Smit, zamieszkałą w Scheveningen (Niderlandy), reprezentowaną przez P. de Casparisa i M.F. Baltussena.

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europołowi z dnia 19 maja 2003 r. oraz wydanej na skutek jej skargi, decyzji z dnia 19 marca 2004 r.;
- obciążenie Europołowi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Strona skarżąca kwestionuje decyzję strony przeciwnej, na skutek której nie została ona wzięta pod uwagę przy obsadzie pewnej liczby wolnych stanowisk. Strona skarżąca podnosi, że strona przeciwna dopuściła się oczywistego błędu w ocenie.

Skarga wniesiona dnia 17 czerwca 2004 r. przez Jacquesa Wunenburgera przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-246/04)

(2004/C 217/56)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 17 czerwca 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich sporządzona przez Jacquesa Wunenburgera, zamieszkałego w Zagrzebiu (Chorwacja), reprezentowanego przez Erica Boigelota, avocat.

Skarżący wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej dnia 11 września 2003 r. przez Davida O’Sullivan, Sekretarza Generalnego, działającego w charakterze osoby oceniającej w postępowaniu odwoławczym, zarzucając jej, iż ostatecznie potwierdziła i zatwierdziła sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej skarżącego za okres od 1.7.2001 r. do 31.12.2002 r.;
- uchylenie wspomnianego sprawozdania;
- stwierdzenie nieważności decyzji odrzucającej sprzeciw skarżącego, wniesiony dnia 9 grudnia 2003 r. zgodnie z art. 90 ust. 2 regulaminu i zarejestrowany pod sygnaturą R/711/03, mający na celu uchylenie zaskarżonej decyzji;
- zasądzenie na rzecz skarżącego zadośćuczynienia z tytułu krzywd moralnych oraz wyrządzenia szkody jego karierze, zarówno z powodu istotnych błędów, jak również z powodu znacznego opóźnienia w sporządzeniu wspomnianego sprawozdania, którego wysokość została oszacowana zgodnie z zasadami słuszności na 4 000 euro, z zastrzeżeniem możliwości podwyższenia lub obniżenia w trakcie postępowania;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, dla uzasadnienia swej skargi, powołuje się na naruszenie art. 25 akapit drugi, art. 26 i art. 43 regulaminu, jak również ogólnych przepisów wykonawczych do art. 43 regulaminu, wydanych przez Komisję dnia 26 kwietnia 2002 r. Ponadto, skarżący podnosi pogwałcenie jego prawa do obrony, zasady prawidłowego administrowania, obowiązku staranności oraz zasady równego traktowania, jak również popełnienie oczywistego błędu w ocenie.